

Gebre als vidres

Mitilene, 24

Antoni Vidal Ferrando

Gebre als vidres

Meteorα

Col·lecció: Mitilene, 24
Direcció: Jordi Cervera

GEBRE ALS VIDRES
© Antoni Vidal Ferrando, 2012

Reservats tots els drets d'edició per
© Editorial Meteora, SL
Barcelona
www.editorialmeteora.cat
contacte@editorialmeteora.com

Primera edició: gener de 2012

ISBN: 978-84-92874-56-9
Dip. Leg.: B.2345-2012

Disseny gràfic: Meteora, serveis editorials
Impressió: Gramagraf, Badalona

SENSE L'AUTORITZACIÓ ESCRITA DE L'EDITOR, QUEDA RIGOROSAMENT PROHIBIDA,
SOTA LES SANCIONS ESTABLERTES PER LA LLEI, LA REPRODUCCIÓ TOTAL O PARCIAL D'AQUESTA OBRA
A TRAVÉS DE QUALSEVOL PROCEDIMENT MECÀNIC O ELECTRÒNIC,
INCLOENT-HI LA REPROGRAFIA, LA DIFUSIÓ PER XARXES TELEMÀTIQUES
I LA DISTRIBUCIÓ D'EXEMPLARS D'AQUESTA EDICIÓ
MITJANÇANT LLOGUER O PRÉSTEC PÚBLICS.

Per a Margalida Santa-Cruz Vidal, una gemma dins la neu del camí

*El cor es tanca,
la mar recula,
s'entelen els miralls*

SYLVIA PLATH

(Traducció de Montserrat Abelló)

Paisatges

El vent crea paisatges d'insomni mentre el sol
dansa amb els peixos i els ossos dels absents
brillen dins l'ull esverat de la merla.
Cap noia amb vels de seda ni mimosa
als cabells. Dins els calaixos, cianur,
solatge de licors, gebre, apòzemes,
àngels decapitats. Fa temps que, entre els illots,
les pedres parlen d'extermini i de crims.
Molts de nosaltres ja no sabem conèixer
els motius de l'amor ni els motius de la guerra.
Sota l'arquitectura i el ferro de la posta,
la mar és tinta.

gebre als 7 vidres

Desconhort

Dies d'indignitat i filisteus.

Homer ja va parlar de clavegueres
de l'ànima humana.

Ara aquest vent empeny les veles negres
d'implacables navilis cap a la rel del mal.
Quan els laments incessants de les víctimes
hauran tapat el sol, ¿qui darà aigua a qui,
on ens hauran portat les males hores
i l'orgull de l'espècie?

Senyor, de sobte, els teus designis
són murs o mascarots o mandíbules d'ase.

Stradivarius

El violí parlava els dialectes
del foc i del vi dolç.
Els vells llavis del sol resseguien la música,
que encerclava les illes de l'ésser.
¿Quin neguit assotava aquells camps,
ara tan diferents dels que cantà Virgili,
mentre dins els miralls florien els narcisos?
Vendran iguanes vives a saquejar les tombes.

Postal interior

Damunt el full en blanc cau tintura de iode
Algú m'ofereix copes de vi emmetzinades
Em devasten els dubtes i la mort dels amics
He lluitat per un poble sense urc ni violetes
Les genetes orinen dins els rams de les núvies
Hi ha tonsurats que esmenten el nom de Déu en va
Un estrany dialecte d'ecos insolidaris
Ni si m'obrís les venes trobaria el que cerc
Els meus somnis són patis d'una ciutat en runes
Com ocells que a les ales duen ferro i exili
Cap elixir no torna dels horitzons de l'illa
La llibertat té un preu com l'amor de les meuques

Ibn Al-Labbâna vol deixar Mallorca

La llum blanca de l'illa em fa pensar en la mare
(algun dia faré el seu panegíric)

i en els odres de llet que venia al mercat
entre perfums exòtics, peces d'orfebreria
i encantadors de serps tocant el flabiol.

Va ser breu l'esplendor del reialme de Dénia.

Tant com llargues les nits del meu exili.

Al capdavall he après a no enyorar cap pàtria.

Tampoc no he d'enyorar aquesta terra,
que he cantat tan sovint mogut pel llustre
de les seves belleses.

Aquí els cels són més dolços que el record
dels ulls del primer amor, més que els de l'Orient.

En canvi els homes són gossos de presa.

Gent gelosa que sempre ha menyspreat
el licor de la meva poesia.

Me n'aniré amb el vent cap a les dunes
de la posteritat. Trist, però no vençut.

Com el tall d'una espasa és el meu cor.

Com lava que escumeja i crema l'herba.

Cita a Lil·liput

Les aigües de la lluna són saliva de cròtal
Satan estima els àmbits d'aquests dies d'hivern
Senyoreja la mort entre aranyes de vidre
Llimosa i oceànica m'escriu cartes d'amor
Torn al tacte propici dels velluts d'infantesa
A comptar les estrelles del cel de Lil·liput
Als sis anys ja sabia llegir Brudulbudura
Navegava pels mites dels meus llibres de contes
Algú esborra amb pintura negra les seves pàgines

gebre als 12 vidres